

Knjiga proroka Daniela - broj sto šezdeset

Proročko značenje Danielova posljednjeg viđenja: otkrivanje istine za posljednje dane

Jeff Pippenger

2024-03-26

Daniel je u desetom poglavlju prikazan kao uskrišen iz dana žalovanja po trostrukom procesu vječnoga evanđelja. Gabriel potom Danielu iznosi proročku povijest jedanaestoga poglavlja, čime se prepoznaje povijest svjetla velike rijeke Hiddekel.

„Potrebno je mnogo pomnije proučavati Riječ Božju. Osobito Danielu i Otkrivenju valja posvetiti pozornost kao nikada prije u povijesti našega djela. Možda ćemo u nekim područjima imati manje za reći o rimskoj sili i papinstvu, ali trebamo skrenuti pozornost na ono što su proroci i apostoli napisali pod nadahnućem Duha Božjega. Duh Sveti je tako oblikovao okolnosti, kako u davanju proročanstva tako i u prikazanim događajima, da pouči kako ljudski čimbenik treba ostati izvan vidokrug, skriven u Kristu, a Gospodin Bog nebeski i Njegov Zakon trebaju biti uzvišeni.“

„Čitajte knjigu proroka Daniela. Prizovite, točku po točku, povijest ondje prikazanih kraljevstava. Promatrajte državne poglavare, vijeća, moćne vojske i vidite kako je Bog djelovao da ponizi oholost ljudi i ljudsku slavu položi u prah. Jedino je Bog prikazan kao velik. U prorokovu viđenju vidi se kako obara jednoga moćnog vladara i podiže drugoga. On se otkriva kao Vladar svemira, koji će uspostaviti svoje vječno kraljevstvo — Pradavni, živi Bog, Izvor svake mudrosti, Vladar sadašnjosti, Objavitelj budućnosti. Čitajte i razumite kako je čovjek ništavan, kako je krhak, kako je kratkotrajan, kako je sklon zabludi, kako je kriv dok uzdiže svoju dušu k ispraznosti.“

„Duh Sveti po Izaiji upućuje nas na Boga, živoga Boga, kao na glavni predmet pozornosti — na Boga kako je objavljen u Kristu. ‘Jer dijete nam se rodilo, sin nam je darovan; i vlast će biti na njegovu ramenu; i ime će mu biti: Divni, Savjetnik, Moćni Bog, Vječni Otac, Knez Mira’ [Izaija 9,6].“

„Svjetlo koje je Daniel primio neposredno od Boga dano je osobito za ove posljednje dane. Viđenja koja je vidio na obalama Ulaja i Hiddekelja, velikih rijeka Šinara, sada su u procesu ispunjenja, i svi prorečeni događaji uskoro će se zbiti.“ Manuscript Releases, svezak 16, 333, 334.

Duh Sveti „tako je oblikovao stvari“ u davanju proročanstva „i događaja“ posljednjega Danielova viđenja da prvo poglavlje (deseto) predstavlja iskustvo Božjega naroda u posljednjim danima, kao što to čini i posljednje poglavlje (dvanaesto). Oblikovanje tih triju poglavlja koja sačinjavaju svjetlo rijeke Hiddekel, koje „je dano osobito za ove posljednje dane“, bilo je osmišljeno tako da nosi trostupanjku definiciju „istine“. U tome što se prvo podudara s posljednjim, a srednje predstavlja pobunu, ne samo da imamo strukturu hebrejske riječi „istina“, koja je oblikovana prvim, trinaestim i posljednjim slovom hebrejskoga alfabeta, nego također vidimo i potpis Alfe i

Omega.

Deseto poglavlje Daniela prepoznaje sto četrdeset i četiri tisuće koje razumiju i viđenje „chazon” o dvije tisuće petsto dvadeset godina i viđenje „mareh” o dvije tisuće tristo godina. Oni ne samo da razumiju ta dva viđenja, nego posjeduju i iskustvo opravdanja vjerom koje proizvodi žensko i uzročno viđenje „marah” o „pojavi”.

„I za um i za dušu, kao i za tijelo, Božji je zakon da se snaga stječe naporom. Vježbanje je ono što razvija. U skladu s tim zakonom, Bog je u svojoj Riječi osigurao sredstva za umni i duhovni razvoj.”

„Biblija sadrži sva načela koja ljudi trebaju razumjeti kako bi bili osposobljeni bilo za ovaj život bilo za život koji će doći. A ta načela mogu razumjeti svi. Nitko tko ima duha da cijeni njezin nauk ne može pročitati ni jedan jedini odlomak iz Biblije a da iz njega ne stekne neku korisnu misao. Ali najvrjedniji nauk Biblije ne može se steći povremenim ili nepovezanim proučavanjem. Njezin veliki sustav istine nije izložen tako da ga može razabrati brzoplet ili nemaran čitatelj. Mnoga njezina blaga leže daleko ispod površine i mogu se steći samo marljivim istraživanjem i ustrajnim naporom. Istine koje tvore tu veliku cjelinu moraju se istražiti i sabrati, ‘malo ovdje, malo ondje’. Izaija 28,10.”

„Kada se tako istraže i povežu u cjelinu, ustanovit će se da savršeno pristaju jedno uz drugo. Svako Evanđelje dopuna je ostalima, svako proročanstvo tumačenje drugoga, svaka istina razrada neke druge istine. Praslike židovskog poretka postaju jasne po Evanđelju. Svako načelo u Božjoj riječi ima svoje mjesto, svaka činjenica svoje značenje. I cjelokupna građevina, u svojem nacrtu i ostvarenju, svjedoči o svojem Autoru. Takvu građevinu nijedan um osim uma Beskonačnoga ne bi mogao zamisliti ni oblikovati.“

„Istražujući različite dijelove i proučavajući njihov međusobni odnos, najviše sposobnosti ljudskoga uma pozivaju se na intenzivnu djelatnost. Nitko se ne može baviti takvim proučavanjem a da ne razvije umnu snagu.

„I ne sastoji se umna vrijednost proučavanja Biblije samo u istraživanju istine i njezinu povezivanju. Ona se sastoji i u naporu koji je potreban da bi se shvatile izložene teme. Um koji se bavi samo svakidašnjim stvarima postaje zakržljao i oslabljen. Ako nikada nije stavljen pred zadaću da razumije velike i dalekosežne istine, s vremenom gubi sposobnost rasta. Kao zaštita od ove degeneracije i kao poticaj razvoju, ništa se ne može mjeriti s proučavanjem Božje riječi. Kao sredstvo intelektualne izobrazbe, Biblija je djelotvornija od bilo koje druge knjige, pa i od svih drugih knjiga zajedno. Veličina njezinih tema, dostojanstvena jednostavnost njezinih izričaja, ljepota njezinih slika, oživljuju i uzdižu misli kao ništa drugo. Nijedno drugo proučavanje ne može dati takvu umnu snagu kakvu daje napor da se shvate veličanstvene istine otkrivenja. Um koji je tako doveden u dodir s mislima Beskonačnoga ne može a da se ne proširi i ne ojača.

„A još je veća sila Biblije u razvoju duhovne naravi. Čovjek, stvoren za zajedništvo s Bogom, samo u takvu zajedništvu može naći svoj istinski život i razvoj. Stvoren da u Bogu nalazi svoju najvišu radost, ni u čemu drugome ne može naći ono što može utišati čežnje srca, što može zadovoljiti glad i žeđ duše. Onaj tko iskrenim i poučljivim duhom proučava Božju riječ,

nastojeći shvatiti njezine istine, bit će doveden u dodir s njezinim Autorom; i, osim vlastitim izborom, nema granice mogućnostima njegova razvoja.“

„U svojoj širokoj raznolikosti stila i tema Biblija ima nešto što može zainteresirati svaki um i privući svako srce. Na njezinim se stranicama nalaze najstarija povijest; biografija najvjernija životu; načela upravljanja za vođenje države, za uređenje domaćinstva — načela kojima ljudska mudrost nikada nije bila ravna. Ona sadrži najdublju filozofiju, najsladu i najuzvišeniju poeziju, najstrastveniju i najdirljiviju. Po vrijednosti neizmjereno nadmoćni djelima bilo kojega ljudskog autora jesu biblijski spisi, čak i kada se tako promatraju; ali beskrajno su šireg dosega, beskrajno veće vrijednosti kada se promatraju u odnosu prema velikoj središnjoj misli. Promatrana u svjetlu te misli, svaka tema dobiva novo značenje. U najjednostavnije izrečenim istinama sadržana su načela koja su visoka kao nebo i obuhvaćaju vječnost.”

„Središnja tema Biblije, tema oko koje se okuplja svaka druga u cijeloj knjizi, jest plan otkupljenja, obnova Božje slike u ljudskoj duši. Od prve naznake nade u presudi izrečenoj u Edenu pa do posljednjega slavnog obećanja iz Otkrivenja: ‘I gledat će lice njegovo, i ime će njegovo biti na čelima njihovim’ (Otkrivenje 22,4), sadržaj svake knjige i svakoga odlomka Biblije jest razotkrivanje ove čudesne teme — uzdignuća čovjeka — Božje sile, ‘koja nam daje pobjedu po Gospodinu našem Isusu Kristu’. 1. Korinćanima 15,57.” Odgoj, 123–125.

U upravo navedenom odlomku utvrđuje se da je Biblija, promatrana s bilo kojega književnog gledišta, daleko nadmoćnija bilo kojem ljudskom djelu. Sestra White izjavila je: „Na njezinim se stranicama nalaze najdrevnija povijest; biografija najvjernija životu; načela vladanja za upravljanje državom, za uređenje domaćinstva — načela kojima se ljudska mudrost nikada nije mogla izjednačiti. Ona sadrži najdublju filozofiju, najsladu i najuzvišeniju poeziju, najstrastveniju i najdirljiviju“, te da „takvu strukturu nijedan um osim Uma Beskonačnoga ne bi mogao zamisliti ni oblikovati.“

Sva priznata pravila ljudske znanosti koja određuju pravila što daju strukturu književnosti nadmašena su Biblijom. Načela koja se iznose na ljudskim sveučilištima, a koja određuju razliku između prosječne ili manje vrijedne književnosti pa sve do remek-djela ljudske književnosti, sva su nadmašena Biblijom. Imajući to na umu, vrijedi prepoznati da je vrhunac, veliki zaključak proročanskoga svjedočanstva cijele Biblije, predstavljen u Danielovu posljednjem viđenju. To je završni kamen proročanskoga svjedočanstva, i ne postoji nijedan vrhunac u ljudskoj književnosti koji bi se mogao približiti svjedočanstvu iz jedanaestog poglavlja Daniela, počevši od prvoga retka pa sve do dvanaestoga poglavlja, četvrtoga retka.

U knjizi Otkrivenja sve se knjige Biblije susreću i završavaju, a u Otkrivenju se preuzimaju iste crte proročanstva kao i u knjizi proroka Daniela; no u njihovu međusobnom odnosu knjiga proroka Daniela predstavlja prvo spominjanje, a Otkrivenje posljednje. Sve postoji u prvom spominjanju, i sve postoji u knjizi proroka Daniela, a vrhunac te knjige jest viđenje dano kraj rijeke Hiddekel. Vrhunac događaja prikazanih u tom viđenju započinje u četrdesetom retku i traje sve dok knjiga ne bude zapečaćena u četvrtom retku dvanaestoga poglavlja. Ti redci predstavljaju veličanstveni završetak svake proročanske istine koja je ikada bila izrečena ili zapisana od svetih ljudi iz davnine, uključujući i sestru White.

Onomu zaključku u jedanaestom poglavlju prethode povijesti unutar samoga poglavlja koje pružaju svjedočanstva za ispravno razumijevanje posljednjih šest redaka jedanaestoga poglavlja, gdje trostruki neprijatelji — zmaj, zvijer i lažni prorok — sada vode svijet prema završetku vremena ljudske kušnje. Sestra White izravno prepoznaje to unutarnje načelo.

„Nemamo vremena za gubljenje. Pred nama su teška vremena. Svijet je uzburkan duhom rata. Uskoro će se odigrati prizori nevolje o kojima je govoreno u proročanstvima. Proročanstvo u jedanaestom poglavlju Daniela gotovo je doseglo svoje potpuno ispunjenje. Velik dio povijesti koja se odigrala kao ispunjenje ovoga proročanstva ponovit će se. U tridesetom retku govori se o sili koja će se ‘ožalostiti i vratiti, i gnjeviti se na sveti savez; tako će učiniti; vratit će se i sporazumjeti se s onima koji ostavljaju sveti savez. I vojske će stati na njegovu stranu, i oskrvnut će Svetište-tvrđavu, i ukinut će svagdašnju žrtvu, i postaviti će grozotu pustoši. A one koji bezbožno rade protiv Saveza iskvarit će laskanjem; ali narod koji poznaje Boga svojega bit će jak i djelovat će. I razumni među narodom poučit će mnoge; ipak će padati od mača i ognja, od sužanjstva i pljačke, mnogo dana. A kad budu padali, primit će malu pomoć; ali će im se mnogi pridružiti s laskanjem. I neki od razumnih past će da se iskušaju, i da se očiste, i da se ubijele, do vremena svršetka; jer je ono još za određeno vrijeme. I kralj će činiti po svojoj volji; i uzvisit će se, i uzveličat će se iznad svakoga boga, i govorit će čudesne stvari protiv Boga nad bogovima, i napredovat će dok se gnjev ne izvrši; jer će se izvršiti ono što je određeno.’ Daniel 11,30–36.“

„Prizori slični onima opisanim u ovim riječima dogodit će se. Vidimo dokaze da Sotona ubrzano stječe nadzor nad umovima ljudi koji nemaju straha Božjega pred sobom. Neka svi čitaju i razumiju proročanstva ove knjige, jer sada ulazimo u vrijeme nevolje o kojemu je govoreno:“

„I u to će vrijeme ustati Mihael, veliki knez koji stoji za sinove tvoga naroda; i nastat će vrijeme tjeskobe kakve nije bilo otkako postoji narod pa do toga vremena; a u to će vrijeme tvoj narod biti izbavljen, svaki koji se nađe zapisan u knjizi. I mnogi od onih koji spavaju u prahu zemaljskom probudit će se, jedni na život vječni, a drugi na sramotu i vječni prezir. I razumni će sjati kao sjaj svoda nebeskoga; i oni koji mnoge privedu pravednosti kao zvijezde u vijeke vjekova. A ti, Daniele, zatvori ove riječi i zapečati knjigu do vremena svršetka: mnogi će tumarati amo-tamo, i znanje će se umnožiti.“ Daniel 12:1–4. Manuscript Releases, broj 13, 394.

U ovom odlomku sestra White najprije upućuje na jedanaesto poglavlje Daniela, a zatim utvrđuje načelo „da će se velik dio povijesti koji se odigrao u ispunjenju ovoga proročanstva ponoviti“. Potom izravno citira trideseti do trideset šesti redak i nadovezuje se izjavom da će se „prizori slični onima opisanim u ovim riječima odigrati“. Nakon što je označila trideseti do trideset šesti redak i rekla da će se odigrati prizori slični tim redcima, zatim ukazuje na svršetak vremena milosti, kada Mihael ustaje u prvom retku dvanaestoga poglavlja. Čineći to, ona izdvaja tih sedam redaka i smješta ih u povijest koja neposredno prethodi Mihaelovu ustajanju.

Više smo se puta bavili poviješću redaka trideset do trideset šest te načinom na koji su oni usporedni s redcima četrdeset do četrdeset pet iz jedanaestog poglavlja Daniela, a sada ćemo početi

razmatrati druga razdoblja proročke povijesti u jedanaestom poglavlju koja se ponavljaju u tih posljednjih šest redaka. Međutim, prije nego što to učinimo, još ćemo jednom iznijeti kratak sažetak usporednosti redaka trideset do trideset šest s redcima četrdeset do četrdeset pet.

Trideseti redak označava prijelaz s poganskoga Rima na papinski Rim. Ta prijelazna povijest obrađena je u raznim proročkim odlomcima koji određuju datume kao što su godine 330., 508., 533. i 538. Postoje i drugi proročki biljezi u prijelazu iz četvrtoga kraljevstva u peto kraljevstvo biblijskoga proročanstva, no u trideset i prvom retku poganski Rim ustaje za papinstvo, kako ga predstavlja Klodvig godine 496. Poganske sile, koje su u retku isprva predstavljene Klodvigom, izvršavaju djelo uklanjanja svakoga poganskog otpora (svagdašnje žrtve) usponu papinstva do godine 508. Ratovanje onih vremena donosi razaranje gradu Rimu tijekom te povijesti, kako je predstavljeno „svetištem sile“, a do godine 538. poganske sile postavljaju papinstvo na prijestolje zemlje, te ona potom donosi zakon o nedjelji na saboru u Orléansu.

Redci trideset i dva do trideset i šest prepoznaju ubojito ratovanje koje je papinstvo tada povelu protiv Božjih vjernih tijekom tisuću dvjesto i šezdeset godina mračnog srednjeg vijeka. Naposljetku papinstvo dolazi svome kraju u retku trideset i šest. U retku četrdesetom Reagan je sklopio tajni savez s antikristom, označujući vrijeme kada je otpor protestantizma bio uklonjen, kako je prikazano godinom 508. Reaganovo ulaganje financijskih sredstava i vojne moći bilo je predoznačeno „oružjima“ koja su ustala u obranu papinstva godine 496. Uništenje svetišta snage poganskoga Rima, predstavljenoga gradom Rimom, predoznačuje uništenje Ustava Sjedinjenih Država pri zakonu o nedjelji koji će uskoro doći, jer je Ustav svetište snage za Sjedinjene Države. O zakonu o nedjelji papinstvo će ponovno biti postavljeno na prijestolje zemlje, kako je prikazano godinom 538.

Tada će započeti završno razdoblje smrtonosnoga papinskog progona podignutog protiv Božjih vjernih, kao što se dogodilo u mračnom srednjem vijeku od 538. do 1798. To će dovesti do završetka vremena milosti za čovječanstvo, kada Mihael ustane, kako je predočeno 1798. godine, kada je papinstvo, koje je napredovalo tisuću dvjesto šezdeset godina, primilo gnjev smrtonosne rane.

Ovo ćemo proučavanje nastaviti u sljedećem članku.

„Jednom prigodom, dok sam bila u New Yorku, u noćno doba bila sam pozvana promatrati zgrade kako se uzdižu kat za katom prema nebu. Za te se zgrade jamčilo da su vatrootporne, a bile su podignute da proslave svoje vlasnike i graditelje. Sve više i više uzdizale su se te zgrade, i u njima je bio upotrijebljen najskuplji materijal. Oni kojima su te zgrade pripadale nisu se pitali: ‘Kako možemo na najbolji način proslaviti Boga?’ Gospodin nije bio u njihovim mislima.“

„Pomisli sam: ‘O, kad bi oni koji tako ulažu svoja sredstva mogli vidjeti svoj put onako kako ga Bog vidi! Gomilaju veličanstvene građevine, ali kako je ludo u očima Vladara svemira njihovo planiranje i smišljanje. Ne istražuju svim snagama srca i uma kako bi mogli proslaviti Boga. Izgubili su iz vida ovo, prvu čovjekovu dužnost.’“

„Dok su se te uzvišene zgrade uzdizale, vlasnici su se radovali s ohološću ispunjenom ambicijom što imaju novca da ga upotrijebe za ugađanje sebi i izazivanje zavisti svojih susjeda. Velik dio novca koji su tako ulagali bio je stečen iznudom, tlačenjem siromašnih. Zaboravili su da se na nebu vodi zapis o svakom poslovnom postupku; svaki nepravedan posao, svaki prijevaran čin, ondje je zabilježen. Dolazi vrijeme kada će ljudi u svojoj prijevari i drskosti dosegnuti točku preko koje im Gospodin neće dopustiti da prijeđu, i naučit će da strpljivost Jehove ima svoju granicu.“

„Prizor koji je zatim prošao preda mnom bio je požarna uzbuna. Ljudi su promatrali visoke i navodno vatrootporne zgrade te govorili: ‘One su posve sigurne.’ Ali te su zgrade bile progutane ognjem kao da su načinjene od smole. Vatrogasne sprave nisu mogle ništa učiniti da zaustave razaranje. Vatrogasci nisu bili u stanju upravljati spravama.“

„Poučena sam da, kada dođe Gospodnje vrijeme, ako se u srcima oholih, častoljubivih ljudskih bića ne dogodi nikakva promjena, ljudi će uvidjeti da će ruka koja je bila snažna spasavati biti snažna i uništavati. Nijedna zemaljska sila ne može zaustaviti Božju ruku. Nikakav se materijal ne može upotrijebiti pri podizanju zgrada da bi ih sačuvao od uništenja kada dođe vrijeme koje je Bog odredio da pošalje odmazdu na ljude zbog njihova zanemarivanja Njegova zakona i zbog njihova sebičnog častoljublja.“

„Nema mnogo onih, čak ni među prosvjetnim djelatnicima i državicima, koji razumiju uzroke što leže u temelju sadašnjega stanja društva. Oni koji drže uzde vlasti nisu kadri riješiti problem moralne pokvarenosti, siromaštva, bijede i rastućega kriminala. Uzalud se bore da poslovanje postave na sigurniji temelj. Kad bi ljudi obraćali više pozornosti na učenje Božje riječi, našli bi rješenje za probleme koji ih muče.“

„Sveto pismo opisuje stanje svijeta neposredno prije Kristova drugog dolaska. O ljudima koji pljačkom i iznudom gomilaju veliko bogatstvo napisano je: ‘Nagrnuli ste sebi blago u posljednje dane. Evo, više plaća radnika koji su poželi vaša polja, a koju ste im uskratili prijevarom; i vapaji žetelaca doprli su do ušiju Gospoda nad vojskama. Živjeli ste raskošno na zemlji i odavali se nasladama; utovili ste srca svoja kao na dan klanja. Osudili ste i ubili pravednika; on vam se ne opire.’ Jakov 5,3–6.“

„Ali tko čita upozorenja što ih daju znakovi vremena koji se brzo ispunjavaju? Kakav dojam ona ostavljaju na ljude ovoga svijeta? Kakva se promjena vidi u njihovu stavu? Ništa više nego što se vidjelo u stavu stanovnika nojevskoga svijeta. Zaokupljeni svjetovnim poslovima i užicima, pretpotopni ljudi ‘ništa nisu slutili dok nije došao potop i sve ih odnio’. Matej 24,39. Imali su s neba poslana upozorenja, ali su odbili slušati. A danas svijet, posve ravnodušan prema Božjemu glasu upozorenja, srlja u vječnu propast.“

„Svijet je uzburkan ratničkim duhom. Proročanstvo iz jedanaestog poglavlja Daniela gotovo je doseglo svoje potpuno ispunjenje. Uskoro će se odigrati prizori nevolje o kojima je govoreno u proročanstvima.” Testimonies, svezak 9, 12–14.